

VROUW in de BOUW

Ze weten van wanten en hebben hun plek in de bouw meer dan verdiend. Cerina Marchetta studeerde architectuur en was meteen verknocht aan de bouw. Claudia Marchetta groeide er langzamer in maar is er niet meer uit weg te slaan. Ze staat nu in voor de PR en projectontwikkeling. Twee sterke vrouwen in de bouw.

Cerina & Claudia Marchetta

De bouwsector blijft een erg mannelijke wereld?

Claudia: "Goh... de bouw is misschien wel erg mannelijk als ik erover nadenk. Maar ik ervaar het niet zo expliciet als zins."

Cerina: "Het is ons ook met de paplepel ingegeven, misschien daarom. Al moet ik wel zeggen dat ik in de Jongerenkamer Bouw wel mijn mannetje moet staan tussen al dat mannelijk geweld."

Cerina, je bent bestuurslid in de Jongerenkamer Confederatie Bouw Limburg?

Cerina: "Toen ze het me vroegen vreesde ik dat het erg tijdrovend zou zijn, maar dat is het niet. Het is vooral heel leuk. Ik heb veel nieuwe mensen leren kennen en we organiseren verschillende toffe initiatieven. We doen het niet alleen voor de jonge aannemers in de bouw, maar ook voor de kinderen. Denk maar aan het Sinterklaasfeest. Al mogen er gerust wat vrouwen bijkomen. Bij deze dan ook een oproep naar jonge vrouwen in de bouw. Join us!

Waren jullie al op jonge leeftijd aangetrokken tot de bouw?

Claudia: "Ik ben er langzaam aan in gerold. Cerina niet, die heeft er altijd al een zwak voor gehad."

Cerina: "Ja dat is waar, als kind speelde ik graag met Lego en ik tekende ook erg graag. Ik wou toen al architect worden of metsen. Ik heb nog vakantiewerk gedaan als diener. Ik zocht vakantiewerk en papa kende wel een onderaannemer waar ik terecht kon. Als 15-jarige op de werf, betonblokken aandragen. Om half zes 's morgens kwamen ze me halen. Gek dat ik dat bijna vergeten was... maar ik vond dat fantastisch."

Claudia: "Ja, dat was echt iets voor jou. Mij zei de bouw toen nog niet zo veel, ik ben eigenlijk fotografe van opleiding. Maar uiteindelijk ben ik dan toch in de zaak gestapt. Ik heb misschien geen kennis van het technische aspect, dat is meer Cerina haar ding. Maar ik toonde wel interesse in de commerciële kant van het

verhaal. Daarin kan ik mijn ei kwijt en voel ik me goed. Ik heb nog geen seconde spijt van mijn carrièreswitch, dit is hoe het moest zijn. Wij sament in het familiebedrijf."

Jullie vader en nonkel startten ooit samen het bedrijf. Nu werk en jullie met jullie broer en nicht?

Cerina: "Gek hoe alles loopt. Vroeger was de zaak ook nog gewoon bij ons thuis, dus bij elke opendeurdag hielpen we papa met de voorbereidingen. We moesten dan mapjes maken voor de bezoekers."

Claudia: "En papa ons maar opjutten om ter meeste mapjes te plooiën. Hij zal wel gelachen hebben dat wij ons daarin lieten vangen. En wij maar werken (lacht)."

Hebben jullie het imago van een harde tante?

Cerina: "Nee hoor, helemaal niet. Het gaat er hier echt heel geruoedelijk aan toe, in heel het bedrijf."

Claudia: "Vraag gerust rond!"

Wat zijn jullie ambities voor de toekomst?

Claudia: "We willen nog veel mooie projecten neerzetten. En misschien ook nog andere markten aanboren en zoeken naar nieuwe kansen, zoals de van zorgcentra die nu sterk opkomen."

Cerina: "Nieuwe markten en segmenten aanboren, zoeken naar nieuwe kansen... het is niet vanzelfsprekend. Alleen al het woord "nieuw" impliceert risico's nemen, en hoewel dit eigen is aan innoveren en ondernemen, spannend blijft het wel."

Lukt de combinatie werk en privé?

Cerina: "Claudia heeft nog geen kinderen. Ik heb er intussen wel twee en mijn man werkt ook als zelfstandige. Soms is het echt puzzelen maar wie moet dat tegenwoordig niet doen? Zo werk ik regelmatig 's avonds verder als de kinderen slapen. Ik heb geprobeerd om 4/5e te werken, maar dat lukte niet."